

การคูดแลเด็กสมาธิสั้นที่มีประสาทซึบเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กสมาธิสั้น การศึกษาเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้คูดแลเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมเด็กสมาธิสั้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาได้แก่ ผู้คูดแลเด็กสมาธิสั้นที่มารับบริการในคลินิกจิตเวชเด็กและวัยรุ่น โรงพยาบาลสวนป่า จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม 2553 จำนวน 10 ราย และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในคลินิกจิตเวชเด็กและวัยรุ่น โรงพยาบาลสวนป่า จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) โปรแกรมการฝึกผู้คูดแลเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมเด็กสมาธิสั้น 3) แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ปกครอง 4) แบบประเมินพฤติกรรมเด็กบันทึกภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และสถิติการทดสอบค่าที่ชนิด 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน

ผลการศึกษาพบว่า หลังจากผู้คูดแลผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมเด็กสมาธิสั้น จะแน่นความสามารถในการปฏิบัติของผู้คูดแลต่อเด็กสมาธิสั้นเพิ่มขึ้น และคะแนนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กสมาธิสั้นลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และพยาบาลที่ปฏิบัติงานในคลินิกจิตเวชเด็กและวัยรุ่นทั้งหมด เห็นด้วยต่อการใช้โปรแกรมดังกล่าว

ผลการศึกษาระบบที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกอบรมผู้คูดแล เกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมเด็กสมาธิสั้น ดังนั้นทีมผู้ปฏิบัติงานในคลินิกจิตเวชเด็กและวัยรุ่นควรนำโปรแกรมนี้ใช้ในงานประจำ เพื่อเตรียมความพร้อมผู้คูดแลเด็กสมาธิสั้นต่อไป

The effective caregiving for the children with Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) is crucial for improving their development. This operational study aimed to investigate the effectiveness of implementing the caregiver training program regarding behavior modification of children with ADHD. The sample was ten caregivers who were using service at child and adolescent psychiatric clinic, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province, and three nurses in child and adolescent psychiatric clinic, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province during June to July 2010. The instruments consisted of 1) the personal identification form 2) the caregiver training program regarding behavior modification for ADHD 3) the practice parent test and 4) Thai version of IOWA Conners Rating Scale. The data were analyzed using descriptive statistics and paired T- test.

The results revealed that after implementing the caregiver training program regarding behavior modification of children with ADHD, the score of caregivers practice were improved, and the score of unwanted behaviors of children with ADHD were significantly reduced at 0.01. All staff nurses agreed with implementation of this program.

The results indicated the effectiveness of implementing the caregiver training regarding behavior modification of children with ADHD. Therefore, staffs who work in child and

236417

๙

adolescent psychiatric clinic, Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province should implement this program to routine work for preparing caregiver of children with ADHD.